

عنوان مقاله:

بررسی و ارزیابی وجوه جمع بین روایات «اهل الذکر» و سیاق آیات (۴۳) سوره نحل و هفتم سوره انبیا) در دیدگاه مفسران

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 17، شماره 65 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

فتح الله تجارزادگان - استاد دانشگاه تهران پردیس قم

سمیه هادیلو - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

قرآن کریم در دو مورد (سوره نحل، آیه ۴۳ - ۴۴ و سوره انبیا، آیه ۷) مرجعیت «اهل الذکر» را، دست کم در حوزه معارف دین، پذیرفته است. در مورد اصطلاح شناسی این تعبیر در بین قرآن پژوهان دو نظریه عمده به چشم می خورد: جمعی که با استناد به سیاق آیات، آنان را اهل کتاب، اهل علم و ... دانسته اند و بر نظریه ارجاع مشرکان به آنان تاکید کرده اند و جمعی که با استناد به روایات انبوه شیعی و برخی از روایات اهل تسنن، آنان را (اهل بیت علیهم السلام) قلمداد کرده و اهل الذکر را، به پیروی از آهنگ روایات، در این معنا منحصر می دانند. در این میان برخی از مفسران کوشیده اند وجه جمعی بین این دو دیدگاه فراهم آورند، بازخوانی و ارزیابی وجوه جمع بین این دو نظریه در دو سطح تنزیل و تاویل آیات، مدنظر این پژوهش است.

کلمات کلیدی:

اهل الذکر، اهل بیت علیهم السلام، قرآن، اهل کتاب، اوصاف انبیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1793819>

